

#OverHoop

Ruth 4

Namen zijn belangrijk in onze levens. Achter elke naam gaat een levensverhaal schuil dat vol is van veugde en verdriet, van hoop en wanhoop, van mislukking en succes, van gezondheid en ziekte, van goede en verkeerde keuzes.

De man zonder naam

Namen zijn ook belangrijk in het boekje Ruth. Alle namen hebben een betekenis. Elimelech: mijn God is koning. Noömi: de gelukkige. Mara: de bittere. Machlon: ziekelijk. Chiljon: vergankelijk. Ruth: vriendschap. Orpa: weerbarstig. Boaz: de krachtige. Obed: de dienaar. In het optreden als 'losser' (Leviticus 25:24-28; Deuteronomium 25:5-10) gaat het ook om het voortleven van de náám (4:5,10,11,14). Dan valt het des te meer op als er iemand zonder naam ten tonele verschijnt: 'dinges', de man zonder naam. Hij mag geen naam hebben in het verhaal omdat hij kiest voor zichzelf. Hij laat de gelegenheid om verlossing te

brangen aan zich voorbij gaan. Het kost hem teveel. Het geeft teveel gedoe. Laat een ander het maar oppknappen. Dat is niet goed, maar we herkennen het wel. Maar toch: kies er voor om niet 'dinges' te zijn, een mens zonder naam. Dan word je vergeten, zoals de wetteloze in Psalm 1: 'als kaf dat verwaait in de wind.'

Boaz, de krachtige

Boaz is die ander uit Psalm 1: de rechtvaardige. Hij neemt wel zijn verantwoordelijkheid. Wat een krachtige en prachtige man! Hij wordt met woorden gezegend, waarin het werk van God door de geslachten heen wordt geprezen (4:11-12). Boaz doet de lezer denken aan Jezus die ook een lossers was. Het mocht Jezus zelfs alles kosten. Niets was hem teveel (vgl. Fil 2:5-8). Hij doet zijn naam eer aan: 'Maria zal een zoon baren. Geef hem de naam Jezus, want hij zal zijn volk bevrijden van hun zonden' (Mat. 1:21).

Noömi, de gelukkige

Ruth wordt zwanger en baart een zoon! Wat een dankbaarheid en blijdschap zal er in haar zijn geweest! Maar het verhaal zegt er niets over. De focus richt zich weer op Noömi. Dit is niet het privé-verhaal van een allochtoon meisje uit Moab waar het helemaal goed mee kwam, maar het ver-

haal van God die bezig is nieuwe dingen te doen. Met Noömi begon dat verhaal: de bittere vrouw die alles kwijt was. Kinderen zouden er niet meer komen. En nu zit ze daar met de kleine Obed op schoot. Wat is God toch geweldig goed! Noömi ervaart de bijzondere en liefdevolle zorg van de HEER. De bittere heet weer de gelukkige (4:14-15)!

Obed, de dienaar

Ook uit de naam van het kind en de namenlijst aan het einde blijkt dat dit verhaal boven zichzelf uitstijgt. Hier wordt (heils)geschiedenis geschreven. Obed (niet de moeder of de oma maar de burensamenwoonster) betekent dienaar. Zo wordt ook over Jezus gesproken in de profetieën over de

De HEER liet haar zwanger worden en ze baarde een zoon.

Ruth 4:13

dienaar van de HEER (Ebed Jahweh: Jesaja 42:1, 49:3, 50:10, 52:13 en 53:11).

Jezus, de verlosser

De genealogie waar Ruth 4 mee eindigt wordt weer opgepakt in Matteüs 1. Daar wordt duidelijk hoe belangrijk het kleine verhaal van Ruth is voor het grote verhaal van God. Dat is ook een bemoediging: door gewone mensengeschiedenissen heen, vol ook van menselijk falen, brengt God nieuwe hoop. En het eindigt allemaal met de naam Jezus Christus. 'Bij Maria werd Jezus verwekt, die Christus genoemd wordt' (Mat. 1:16). Hem wordt 'de naam geschonken die elke naam te boven gaat' (Fil. 2:9). Kerst vierden is: de naam van Jezus laten voortleven in onze levens, als verlost kinderen van God.

Vragen

1. Wat vind jij van de man zonder naam? Herken je iets van jezelf in hem?
2. Is het in jouw leven ook wel eens gebeurd dat je van 'bittere' weer 'gelukkige' werd? Hoe gebeurde dat?
3. Zie jij jezelf ook als 'dienaars'?
4. Hoe leeft de naam van Jezus voort in jouw levensverhaal?

